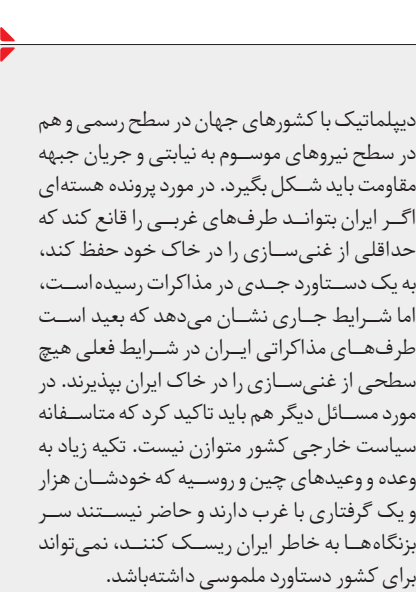


۲۲۲۱ برای مدت محدودی تمدید شود تا مهلت بیشتری به مذاکرات داده شود.

سوال اینجاست که منظور اروپایی‌ها از پیشرفت ملموس در مذاکرات چیست؟ اروپایی‌ها چه چیزی از ایران می‌خواهند و آیا ایران حاضر است خواسته‌های طرف‌های غربی را برآورده کند یا نه؟ به نظر می‌رسد که در ماه‌های اخیر به وضوح روشن شده‌باشد که آمریکا با همکاری متحدان اروپایی‌اش خواستار توقف کامل فعالیت‌های غنی‌سازی در ایران است، اما ایران تاکید کرده‌است که غنی‌سازی را به عنوان یک مسئله حیثیتی برای کشور هرگز کنار نخواهد گذاشت. با این حال با توجه به اینکه در حمله ایالات متحده آمریکا به تأسیسات هسته‌ای ایران، این تأسیسات به گفته مقام‌های مسئول ایرانی به شکل اساسی آسیب دیده‌اند، ایران در حال حاضر هیچ فعالیت جاری غنی‌سازی ندارد. این پیشنهاد مطرح شده‌است که ایران آب ریخته را نذر امام‌زاده کند و اعلام کند که برای مدت مشخصی غنی‌سازی را در خاک ایران تعلیق خواهد کرد. اما مشخص نیست که این موضوع تا چه اندازه مورد پذیرش غرب قرار بگیرد که خواهان توقف کامل غنی‌سازی برای همیشه در ایران است. مسئله دیگر مخالفت‌های جدی و اساسی با هرگونه امتیاز دادن در حوزه غنی‌سازی است. وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران بارها تاکید کرده‌است که ایران هرگز حاضر به پذیرش توقف غنی‌سازی نیست، چراکه این مسئله را مسئله‌ای مربوط به غرور ملی می‌داند. در عین حال در واکنش به بیابانه اخیر جمعی از اصلاح‌طلبان که در آن پیشنهاد ورود به مذاکرات جامع و تعلیق غنی‌سازی داده‌شده‌بود، احمد خاتمی، خطیب جمعه تهران به شدت واکنش نشان داد و گفت که کسی «حق شکستن خط قرمزها» را ندارد. خاتمی گفت: «در بیابنه گفته‌اند که غنی‌سازی داوطلبانه تعلیق شود. درحالی‌که انرژی هسته‌ای انرژی آینده دنیاست. انرژی هسته‌ای حق مسلم ماست. می‌گویند که با آمریکا مذاکره مستقیم کنیم. آمریکایی که حاج قاسم را شهید کرده و به مراکز هسته‌ای ما حمله کرده است. این ملت در برابر آمریکا تسلیم نمی‌شوند. رهبری فرمود مذاکره نه علاقه‌ان و نه شرافتمندانه است. این‌ها سفارش به بی‌شرافتی می‌کنند. ملت ایران شرافتمند بوده و خواهند ماند و زیر بار نسخه ذلت‌بخش شما نمی‌رود.»

این موضع‌گیری‌ها باعث شده است تا اِپهام در مورد مذاکرات هسته‌ای ایران و غرب افزایش پیدا کند. مشخص نیست که ایران و سه کشور اروپایی قرار است چه چیزی را سر میز مذاکره مورد بحث قرار دهند و تهران آمادگی دارد به ازای گرفتن امتیازهایی که همواره بر آنها تاکید کرده‌است، یعنی برطرف شدن کامل تحریم‌ها، چه امتیازهایی به طرف غربی بدهد. بسیاری از کارشناسان معتقدند که به‌رغم وقوع جنگ و حمله اسرائیل و آمریکا به خاک ایران، همچنان فرصت مذاکره و معامله‌ای که رضایت ایران و طرف‌های غربی را جلب کند وجود دارد، اما این معامله نیازمند عزم و اراده قوی در هر دو طرف است تا امتیازهایی ملموس و قابل قبول در اختیار یکدیگر قرار دهند.



دیپلماتیک با کشورهای جهان در سطح رسمی و هم در سطح نیروهای موسوم به نیابتی و جریان جبهه مقاومت باید شکل بگیرد. در مورد پرونده هسته‌ای اگر ایران بتواند طرف‌های غربی را قانع کند که حداقلی از غنی‌سازی را در خاک خود حفظ کند، به یک دستاورد جدی در مذاکرات رسیده‌است، اما شرایط جاری نشان می‌دهد که بعید است طرف‌های مذاکراتی ایران در شرایط فعلی هیچ سطحی از غنی‌سازی را در خاک ایران بپذیرند. در مورد مسائل دیگر هم باید تاکید کرد که متأسفانه سیاست خارجی کشور متوازن نیست. تکیه زیاد به وعده و وعیدهای چین و روسیه که خودشان هزار و یک گرفتاری با غرب دارند و حاضر نشده‌ان هزار بزنگاه‌ها به خاطر ایران ریسک کنند، نمی‌تواند برای کشور دستاورد ملموسی داشته‌باشد.

تهران باید با نهادهای بین‌المللی و غرب جمعی

(نه‌فقط اروپا) به یک روابط متوازن برسد. این

مسئله زیستن در شکاف و بازی با اختلاف‌های اروپا

و آمریکا یا نگاه به شرق یک راهبرد پایدار نیست و

مشخص شده‌است هر چند به عنوان یک تاکتیک

موقتی می‌توانست در موقعیت‌هایی به ایران

کمک کند، اما به عنوان راهبرد پایدار دوام نخواهد

داشت و نباید در مدار سیاست‌های کلی نظام قرار

بگیرد. در داخل هم به طور طبیعی باید تحولات

دامنه‌داری صورت بگیرد، چراکه سیاست خارجی

و سیاست داخلی در توازن با هم پیش می‌روند.

ارزیابی کلی من این است که با این دست فرمان

که تهران در حوزه دیپلماتیک پیش رفته‌است، دیگر

نمی‌توان اهداف میان‌مدت و بلندمدت کشور را

پیش برد و باید در همه عرصه‌ها تحول اساسی در

نگاه راهبردی کشور شکل بگیرد.

دوشنبه ۳ شهریور ۱۴۰۴

سال چهارم - شماره ۸۶۵

www.hammihanonline.ir

نگاه کارشناس / ۲

معامله يك طرفه نیست



سهراب سعدالدین

کارشناس مسائل اروپا

ایران همچنان در مذاکرات با طرف‌های غربی کارتهای بازی در اختیار دارد. اروپایی‌ها بابت احتمال افزایش تنش در منطقه نگرانی‌هایی دارند. این مسئله‌ی کنترل تنش‌ها در منطقه، یک کارت بازی برای ما است. طرف مقابل اگر بخواهد سطح تنش را بالا ببرد، ایران هم مجبور است که از نردبان تنش بالاتر برود و منافع اروپایی‌ها و خیلی طرف‌های دیگر بین‌المللی در منطقه به خطر می‌افتد. اگر تنش و بی‌ثباتی در منطقه افزایش پیدا کند، منافع اقتصادی، امنیتی و تجاری همه بازیگران منطقه‌ای و فرمانطقه‌ای به خطر می‌افتد. معنایش این نیست که ایران باید اقدام خاصی انجام دهد یا به کشوری حمله کند، همین افزایش سطح تنش، بی‌ثباتی و افزایش عدم قطعیت، باعث به خطر افتادن منافع اروپایی‌ها در منطقه خواهد شد. مسئله دیگری که وجود دارد این است که وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران گفته‌است که در حمله‌ای که به تأسیسات هسته‌ای ایران انجام شد، بخش اعظم توان هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران نابود شد. با این حساب شاید این باور پدید آمده‌باشد که دیگر مسئله هسته‌ای به عنوان یک کارت بازی در مذاکرات مطرح نیست. اما واقعیت این است که جمهوری اسلامی ایران به «دانش هسته‌ای» مجهز است، چیزی که با بمباران از بین نمی‌رود. دور از ذهن نیست که ایران به سادگی بتواند در میان‌مدت چرخه سوخت هسته‌ای را مجدداً در کشور بازسازی کند. بنابراین برای اروپایی‌ها گزینه ایده‌آل این است که بتوانند با ایران به توافقی برسند و خیال‌شان بابت کنترل و مهار برنامه هسته‌ای ایران راحت باشد و در عین حال تنش در منطقه افزایش پیدا نکند. نکته سوم هم توان موشکی ایران است که همچنان برقرار است و تغییری نسبت به گذشته نداشته‌است. اروپایی‌ها از این بابت نگران هستند که ایران بتواند به هر تجاوز احتمالی علیه خودش پاسخ بدهد. به همین دلیل اروپایی‌ها نسبت به توان موشکی ایران نگرانی‌هایی دارند. اینکه این نگرانی‌ها بحق است یا نه، در چارچوب دیپلماتیک اهمیت چندانی ندارد، بلکه صرف وجود نگرانی است که دستمایه مذاکره و معامله می‌شود. اروپایی‌ها به دنبال نوعی مذاکرات چندوجهی و در چارچوب یک بسته با ایران هستند. آنها علاقه‌مند هستند که در حوزه موضوع هسته‌ای، منطقه‌ای، موشکی و ادعای اشاعه موشکی و پهپادی با ایران مذاکره کنند. در چنین مذاکراتی ایران همچنان کارتهایی برای بازی کردن و معامله کردن دارد، هر چند که منطقی است که بگوییم نسبت به ۴-۵ سال پیش فضا برای ما سخت‌تر شده‌است و بعد از تجاوز اخیر اسرائیل و آمریکا هم اندکی داشته‌های ما برای مذاکره کمتر شده‌باشد، اما کماکان کارتهایی برای بازی روی میز مذاکره وجود دارد. غرب اکنون در وضعیتی قرار گرفته‌است که با توجه به ادراک ضعیف‌تر شدن ایران نسبت به گذشته، خواسته‌های حداکثری از ایران دارد. واقعیت این است که ایران پشت میز مذاکره اگر بخواهد هر اقدام داوطلبانه‌ای هم

برای اعتمادسازی انجام دهد، باید ببیند که به ازای آن چه چیزی دریافت می‌کند. برای مثال ایران با توجه به اینکه تأسیسات غنی‌سازی اش آسیب دیده‌است، ممکن است که آمادگی داشته‌باشد برای مدتی مشخص غنی‌سازی اورانیوم را برای مدتی تعلیق کند. اینجا سوال این است که به ازای چنین اقدامی ایران چه چیزی دریافت می‌کند؟ آنها چه کاری حاضر هستند برای ایران بکنند؟ واقعیتی که در شرایط کنونی وجود دارد این است که اروپایی‌ها دچار نوعی بی‌عملی و بی‌تصمیمی مفراط شده‌اند. حتی در موضوع اوکراین که برای اروپایی‌ها یک مسئله موجودیتی و حیاتی است، باز هم توانایی اقدام برای مقابله با سیاست‌های آمریکا و تکروری‌های ترامپ را بگیرند. در مورد ایران هم سوال این است که بر فرض مثال ایران در مذاکره با اروپایی‌ها بپذیرد که غنی‌سازی را برای مدتی تعلیق کند، آیا اروپایی‌ها می‌توانند ما به ازای در خوری به ایران پیشنهاد کنند؟ اگر اروپایی‌ها بتوانند چنین پیشنهادی در اختیار ایران قرار دهند، آنگاه ایران هم می‌تواند از این گزینه استفاده کند. یعنی لازم است که دو طرف پای میز مذاکره بنشینند و تهران ببیند که چه چیزی می‌دهد و چه چیزی دریافت می‌کند. گفت‌وگوهای جدی باید آغاز شود و روشن شود که طرف اروپایی تا چه اندازه اراده توان دارد که امتیاز و مایه‌ازایی در اختیار ما قرار دهد. اینها تصمیم‌هایی هستند که بعد از مذاکره و ریزنی با طرف‌های خارجی در سطح کلان نظام گرفته می‌شود که آیا به ازای امتیاز پیشنهادشده از طرف مذاکره کننده، امکان اقدامی از طرف ایران وجود دارد یا نه. معامله بر سر میز مذاکره، یک طرفه نیست؛ بلکه یک فرآیند بده‌بستان است که باید در چارچوب ارزیابی هزینه و فایده سنجیده شود. اما اینکه ما به صورت یکجانبه بگوییم غنی‌سازی را تعلیق می‌کنیم، آیا به خودی خود باعث کاهش فشارها خواهد شد؟ قطعاً اینگونه نیست، آنها خواسته‌های بیشتری مطرح می‌کنند، خواهان افزایش بازرسی‌های آژانس می‌شوند و مسائل دیگری را از ما می‌خواهند. در نتیجه ایران باید هر گامی را به‌ازای گام متقابل و مایه‌ازای مفید و ملموس بردارد. البته مادر روزهای اخیر شاهد بودیم که برخی مواضع علنی در خصوص امکان پذیر بودن مذاکرات جامع یا تعلیق غنی‌سازی مطرح شد. چنین نوع اظهارنظرهایی مختص ایران نیست، در کشورهای دیگر هم شاهد هستیم که گاهی اظهارنظرهای رسانه‌ای از تریبون‌های مختلف بیان می‌شود. این اظهارنظرها به نوعی خط و نشان کشیدن‌های سیاسی است و پیام رسانه‌ای دارد. در واقع برخی اظهارنظرها فقط با این هدف بیان می‌شد که به طرف مقابل نشان داده‌شود که نظام همچنان سرسختانه بر مواضع خود ایستادگی کرده‌است. تردیدی هم وجود ندارد که نظام بعد از جنگ ۱۲ روزه و در آستانه فعال‌سازی مکانیسم ماشه هنوز از بسیاری از مواضع کوتاه نیامده‌است. اما آن چیزی که سر میز گفت‌وگوهای دیپلماتیک شکل می‌گیرد، لزوماً آن چیزی نیست که در رجزخوانی‌های سیاسی انجام می‌شود. سر میز مذاکره شرایط متفاوت است. امتیازهایی داده می‌شود و امتیازهایی گرفته‌می‌شود. اما وقتی یک خطیب جمعه اظهاراتی را بیان می‌کند، در واقع در حال اجرای یک عملیات رسانه‌ای است. موضع نظام مذاکره‌ای است که ضمن حفظ حقوق کشور، تضمین‌هایی هم به اروپا و آمریکا داده بشود. میز مذاکره یک کارکرد دارد و تریبون نماز جمعه کارکرد دیگر. این دو لزوماً مقابل هم نیستند.

آگهی قانون تعیین تکلیف اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی شهرستان کوهدشت - سری (۲۶۲) جمعی

۵.برابر تقاضای آقا/خانم (پرور کد خدائی) فرزند (رضا) نسبت به (۳ دانگ یک باب/قطعه مزروعی) به مساحت (۱۵۵۹۹'۴۷) مترمربع مجزی شده از پلاک شماره (۱) فرعی از (۹) اصلی واقع در بخش (۷) حوزه ثبت ملک کوهدشت لرستان خروجی از مالکیت اولیه آقای/خانم (رضا کد خدائی) ۶. برابر تقاضای آقا/خانم (امیر حسین غلامی) فرزند (رضا) نسبت به (۶ دانگ از شش‌دانگ یک باب/قطعه مزروعی) به مساحت (۲۷۷۱۰'۸۶) مترمربع مجزی شده از پلاک شماره (*) فرعی از (۷۶) اصلی واقع در بخش (۷) حوزه ثبت ملک کوهدشت لرستان خروجی از مالکیت اولیه آقای/خانم (فریدون احمدی) ۷. برابر تقاضای آقا/خانم (لطیف کاکاوند) فرزند (عباس) نسبت به (۶ دانگ یک باب/قطعه مزروعی) به مساحت (۸۵۸۸'۹۹) مترمربع مجزی شده از پلاک شماره (۱) فرعی از (۳۱) اصلی واقع در بخش (۷) حوزه ثبت ملک کوهدشت لرستان خروجی از مالکیت اولیه آقای/خانم (علی بخش محکی) ۸. برابر تقاضای آقا/خانم (لطیف کاکاوند) فرزند (عباس) نسبت به (۶ دانگ یک باب/قطعه مزروعی) به مساحت (۸۵۸۸'۹۹) مترمربع مجزی شده از پلاک شماره (۱) فرعی از (۳۱) اصلی واقع در بخش (۷) حوزه ثبت ملک کوهدشت لرستان خروجی از مالکیت اولیه آقای/خانم (علی بخش محکی) ۹. برابر تقاضای آقا/خانم (لطیف کاکاوند) فرزند (عباس) نسبت به (۶ دانگ یک باب/قطعه مزروعی) به مساحت (۹۳۸۹'۵۸) مترمربع مجزی شده از پلاک شماره (۱) فرعی از (۳۱) اصلی واقع در بخش (۷) حوزه ثبت ملک کوهدشت لرستان خروجی از مالکیت اولیه آقای/خانم (علی بخش محکی) ۱۰. برابر تقاضای آقا/خانم (لطیف کاکاوند) فرزند(عباس) نسبت به (۶ دانگ از شش‌دانگ یک باب/قطعه مزروعی) به مساحت (۵۷۶۹'۹۸) مترمربع مجزی شده از پلاک شماره (۱) فرعی از (۲۹) اصلی واقع در بخش (۷) حوزه ثبت ملک کوهدشت لرستان خروجی از مالکیت اولیه آقای/خانم (عباس بگی زاده)

فرشادکورانی نیا- رئیس اداره ثبت اسناد و املاک کوهدشت

دیپلمات‌ها



ضرورت عزم جمعی کشور‌های مسلمان

سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران که روز گذشته تهران را به مقصد جده برای شرکت در اجلاس سازمان همکاری اسلامی ترک کرد، در یادداشتی با عنوان «توهم اسرائیل بزرگ، خطری وجودی و تهدیدی برای صلح و امنیت بین‌المللی» در روزنامه منطقه‌ای «الشرق الأوسط» نوشت: «طرح اشغال نظامی کامل نوار غزه و آواره کردن اجباری ساکنان آن به مناطق دوردست، تنها حلقه‌ای جدید در زنجیره شوم نسل‌کشی ملت فلسطین است. اقدامات و اظهارات جنایتکاران جنگی صهیونیست، که از سوی دادگاه‌های بین‌المللی تحت تعقیب هستند، به‌وضوح از نیت از پیش تعیین‌شده این رژیم غاصب و ساختگی برای تکمیل پروژه پاکسازی نژادی پرده برمی‌دارد. آنها قصد دارند هویت جغرافیایی و سیاسی غزه به‌طور خاص، و مسئله فلسطین به‌طور کلی را به‌صورت نهایی و غیرقابل بازگشت محو کنند.» عراقچی تاکید کرد: «انشتت آتی وزرای سازمان همکاری اسلامی باید به نقطه عطفی تبدیل شود که عزم جمعی کشورهای اسلامی را برای مهار چاه طغیانی‌های سیری ناپذیر نتانیاهوو دارودسته‌اش تثبیت کند و ادامه قتل‌عامی گناهان، تخریب کشورهای اسلامی و الحاق سرزمین‌هایشان بشود.» عراقچی نوشت: «اظهارات و اقدامات اخیر نخست‌وزیر این رژیم در راستای اجرای طرح توسعه‌طلبانه و تجاوزکارانه برای چیزی که «اسرائیل بزرگ از نیل تا قافرا» نامیده می‌شود، صرفاً ادعایی گذرا نیست، بلکه اعلام صریح و مستقیم سیاست و استراتژی‌ای است که به نقض حاکمیت ملی، تمامیت ارضی و امنیت کشورهای مستقل منطقه، از جمله سوریه، اردن، مصر، لبنان و حتی کویت، عراق و عربستان سعودی، منجر می‌شود.»



اروپا استراتژی خروج از بن‌بست ندارد

نماینده دائم روسیه در سازمان‌های بین‌المللی مستقر در وین گفت: «انگلیس، فرانسه و آلمان تهدید به راه‌اندازی مکانیسم ماشه (اسنپ‌ک) برای بازگرداندن تحریم‌های قبلی علیه ایران کرده‌اند و این در حالی است که آنها هیچ استراتژی برای خروج از این بن‌بست پیش‌بینی نکرده‌اند. به گزارش ایرنا، کانال تلگرامی وزارت امور خارجه روسیه روز شنبه پست تلگرامی میخائیل اولیانوف نماینده دائم این کشور در سازمان‌های بین‌المللی مستقر در وین را در این زمینه بازنشر کرد.» اولیانوف در این باره نوشت: «بیابید برای لحظه‌ای مسائل حقوقی و رویه‌ای را که مطمئناً به سه کشور اروپایی حق انجام این کار را نمی‌دهد، کنار بگذاریم و ببایید از منظری صرفاً سیاسی به موضوع نگاه کنیم.» این دیپلمات روس افزود: «جاست بپرسیم که آیا سه کشور اروپایی راهبرد برون‌رفت و بیشن در خصوص نحوه یافتن راه‌حل برای خروج از بن‌بستی که آنها قصد دارند وارد آن بشوند، دارند؟ پاسخ به این پرسش‌ها، ظاهرآ منفی است.»



قفقاز؛ حاشیه امنیتی ایران

علی اکبر ولایتی، مشاور رهبر معظم انقلاب در امور بین‌الملل روز شنبه و در مطلبی در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «قرآن کریم ذوالقرنین را تحسین فرموده که مفسرین بزرگی نظیر علامه طباطبایی معتقدند همان کوروش کبیر است.» ولایتی در ادامه نوشت: «بر اساس نوشته هروُدوت، از زمان کوروش همواره قفقاز حاشیه امنیتی ایران بوده و او برای جلوگیری از هجوم اقوام وحشی در آنجا سدی بنا کرد.»